

Mια φορά κι έναν καιρό, μπορεί πολύ παλιά, αλλά μπορεί και χτες, τον βυθό απειλούσε ένας αχινός που... δεν ήταν αχινός.

Ήταν άνθρωπος, ο Άρης Ψαροφαγάκης, ο οποίος ήθελε να μετατρέψει τον βυθό σε υποβρύχιο τσίρκο. Ποιος τον εμπόδισε; Ο Τριγωνοψαρούλης, που κατάφερε να ματαιώσει τα σχέδιά του και με ένα μαγικό μαργαριτάρι να τον μεταμορφώσει σε αχινό.

Κι όλα αυτά θα ήταν μια άλλη ιστορία, αν ο Άρης-Αχινός δε συνέχιζε να σκορπά στον βυθό το μίσος, κρυμμένο καλά κάτω από τα ψέματά του!

Τόσο τους παραπλάνησε όλους, που ακόμα κι ο Τριγωνοψαρούλης τον εμπιστεύτηκε τρεις φορές!

Πίστεψαν
ότι άλλαξα!

Την πρώτη φορά που τον εμπιστεύτηκε ήταν
όταν ο Αχινός παρίστανε τον ψύλο στους
ψύλους του. Άρχισε λοιπόν να παίζει μαζί του.

— Τι ωραία! Στην κοινωνία του βυθού
επιπέλους ξαναήρθε η χαρά, έλεγε ο
Τριγωνοψαρούλης. Τώρα μόνο παιχνίδια
και γέλια. Αιφήνουμε πίσω τα παλιά!

Με το ψαρόσφαιρο
θα καταφέρω να
τους διαλύσω.

Τι έπαιζαν; Το καλύτερο παιχνίδι των παιδιών, που ο Αχινός τούς το έμαθε κι έτσι έγινε και των ψαριών! Μπάλα!

— Ποδόσφαιρο το λένε οι άνθρωποι. Μα επειδή δεν έχουμε πόδια, εμείς το λέμε ψαρόσφαιρο! Παίζουμε με κεφαλιές, και σουτ με τις ουρές! έλεγε ο Τριγωνοψαρούλης, ενθουσιασμένος που έβαζε τα πιο απίθανα γκολ!

Δεν άργησε η μέρα που ο Αχινός προχώρησε το σχέδιό του...

— Αφού σας αρέσει τόσο πολύ η μπάλα, ας γίνουμε πρωταθλητές. Όσα δεν είναι ψάρια «σωστά» δεν παίζουν καλά. Ας τα διώξουμε. Τα «σωστά» ψάρια είναι ανώτερα και με αυτά θα πάρουμε το πρωτάθλημα.

Ο Τριγωνοψαρούλης αντέδρασε:

— Τι είναι αυτά που λες; Ο κάθε φίλος έχει δικαίωμα να παίζει μαζί μας.

— Σου λέω ότι ο Μέγας Καρχαρίας κι οι όμοιοί του, με τα «κοφτερά σαγόνια» τους, μας χαλάνε το παιχνίδι. Πρέπει να φύγουν! Άλλιώς όλοι θα θυμώσουν μαζί τους. Άκουσε τι φωνάζουν:

Σας μισούμε, σας μισούμε,
ψαρόσφαιρο γα απολαύσουμε
μαζί σας δεν μπορούμε!

— Πώς έγινε αυτό, αναρωτήθηκε ο Τριγωνοψαρούλης.

— Τους εξήγησα εγώ, απάντησε γελώντας ο Αχινός!

Ο Τριγωνοφαρούλης τότε τον εμπιστεύτικε για δεύτερη φορά και είπε στον Μεγάλο Καρχαρία και στους δικούς του ότι καλύτερα ήταν να φύγουν για το μεγάλο λιβάδι στον βυθό του ωκεανού. Εκεί δε θα ενοχλούν κανέναν.

Έτσι κι έκαναν. Δεν είχαν άλλωστε άλλη επιλογή.

Ο Μεγάλος Καρχαρίας, καθώς έφευγε, τον κοίταξε με παράπονο και του έδωσε ένα κοχύλι στο οποίο είχε γράψει:

«Σήμερα διώχνει εμένα,
αύριο θα βρει έναν λόγο
να διώξει εσένα!»